

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۲۰/۰۳/۲۳

حنیف رهیاب رحیمی

اینک باز هم اول شدیم!

دوهفته پیش باز هم اول نمرگی را از خود کردیم یعنی با حدود سی میلیون نفوس و مساحت کمی بیشتر از ۶۵۰ هزار کیلومتر مربع، اولین کشور در کره خاکی هستیم که دارای دو رئیس جمهور شدیم. (اگرچه دولت هم چندان دولت کامل نیست!)

پیش ازین به لطف و مدد شیطان در بسیاری موارد از قبیل فساد، خشونت علیه زنان و کودکان، آلوده بودن هوا، قاچاق مواد مخدر، آدمکشی، سطح پایین عاید و ... در تمام دنیا مقام اول نمرگی را از «این» و «آن» خود کرده بودیم اما دو هفته پیش یک ریکارد قهرمانی دیگری هم بنام ما رقم خورد و آن اینکه انتخاباتی که با مصارف میلیون ها دالر برگزار شد، از سی و چند میلیون نفوس ترسو و با غیرت! فقط یک میلیون شیخ بروت آمدند، رأی دادند (۵ لک نفر حقیقی و ۵ لک دیگر خیالی) و در نتیجه پس از پنج ماه و پنج روز و پنج ساعت و پنج ثانیه دو نفر رئیس جمهور به ارمغان آوردند.

دانشمندان نصف دنیا درین روزها به فکر فرورفته اند که این چه معماست؟ یک دولت و دو رئیس دولت. براستی که مردم این کشور به گفته شیخ نول دراز خدایامرز، سرزمین «شیرها» است و شیر بالای خود سلطان دیگری را نمی پذیرد. دانشمندان خدا را شکر می کنند که تمام نفوس افغانستان در رأی دهی شرکت نکرد و گرنه خدا می داند که بیش از پنجاه رئیس جمهور حالا از هر غار و هر گوشه سرها و دم های خود را بیرون می کرد.

گرچه قرار آوازه های مؤثق در ابتدای کار حتی پیش از شمارش آراء، یکی از کاندیدهای ریاست جمهوری خود را برنده حساب کرده بود و بار و بقیه اش را در یک موتر لاری انداخته خودش در سیت پیشروی آماده کوچ کشی طرف ارگ بود که خوشبختانه یک ترافیک که در چهار راهی کله پزی! ایستاده و مصروف شمارش موترها بود، متوجه موصوف گردیده، موترش را اجازه نداده بود که پیشروی کند.

بهرصورت، حالا که کشور دارای دو رئیس جمهور شده، دو مراسم قران خوری بدون کدام تلفات تیر شد، چند فیر راکت که توسط افراد غیر فنی! به سستی سنگ گولک به هوا پرتاب شد هم بدون تلفات گذشت. تنها

در همین اثنا آب بینی یکی از سوگند خوران در حین قسم خوردن به شکل بسیار غیر ارادی فوران نمود که خوشبختانه پیش از ریختن روی مایکروفون، با استفاده از دستمال های کاغذی از سقوط آن جلوگیری شد. حالا که دو رئیس جمهور و جمعاً چهار معاون چابک و کمر بسته در دو عمارت دربدیوار در کنار همدیگر آماده خدمت به خلق الله نشسته اند، یک عده از رأی دهنده ها یعنی مردم خوشباور فکر می کنند که اینک دو غمخوار، دو فریادرس و دو زعیم ملی در بالای سر شان مانند دو همای سعادت سایه انداخته و انشاءالله بزودی گلیم غم و اندوه و جنگ و خونریزی برچیده می شود.

اما از طرف دیگر چون در حال حاضر یعنی همین حالا، هردو رئیس صاحب جمهور و معاونین شان باهم جنگی (یعنی جت) هستند و با وجود وساطت و پا درمیانی علی بابا کرزی و شیخ الحدیث مجاهدین، هیچکدام شان وزیر و وکیل و مفتی و قاضی و مشاور و... یکدیگر خود را نپذیرفته بلکه خویش و قوم و افراد وفادار خود را انتخاب و انتصاب می کنند بناءً درین نزدیکی ها این چنین نتیجه در انتظار این سرزمین و این مردم نشسته است:

✚ ۱- تعداد وزرای هردو رئیس جمهور از ۲۴ که ضرب ۲ شود به ۴۸ وزیر

✚ ۲- والی صاحب های ولایات ۳۴ ضرب ۲ مساوی به ۶۸ والی صاحب

✚ ۳- یک پارلمان دیگر هم بنام غارلمان! جور می شود بخاطری که این پارلمان جو را بین دو خر را هم تا حال بخش نتوانسته اند به این حساب می شود ۲۵۰ نفر در پارلمان و ۲۵۰ نفر در غارلمان جمله ۵۰۰ وکیل

✚ ۴- تعداد سفیر صاحب ها در کشور های جهان ۷۰ سفیر است آنرا که ضرب ۲ نمایم ۱۴۰ می شود سفیر.

✚ ۵- مجلس سنای کشور که ۱۰۲ نفر می باشد بعد ازین ضرب ۲ شده و به ۲۰۴ نفر بالغ می گردند.

✚ ۶- اگر تعداد معین ها، رئیس ها و مشاورین و مفت خورها را حساب کنیم تخمین می گردد که هیچ فردی در افغانستان بیکار نمی ماند حتی افراد پر گرد و خاک و ناشسته که از سالها به اینطرف روی خود را با آب تر نکرده و از برکت ۱۴ سال حکومت دزدان علی بابا کرزی در زیر پل سوخته متوطن شده اند، هم به وظایف مناسبی گماشته می شوند و صاحب سرنوشت می شوند.

مصیبت ها و نعمت هایی! که از داشتن دو رئیس جمهور در عین زمان برای مردم و میهن متصور است، از حساب اینجانب به همکاری چند مستوفی برحال، بیرون است اما اینقدر را می توانم به وضاحت ادعا کنم که:

❖ - این کار کشور، رهبران و مردم را نزد مردم دنیا ریشخند و مسخره ساخته.

❖ - این کله شخی بی مورد کشور یک پارچه را به تجزیه سوق می دهد.

❖ - زمینه کامیابی طالبان این دشمنان سوگندخورده کشور را در مذاکرات صلح بیشتر می سازد.

- ❖ - دشمن بیسواد و مزدور بیگانه از یک آدرس اما دولت با همه افراد تحصیل یافته و نظام و لا و لشکر از دو آدرس آنهم ضعیف باهم در مصاف قرار می گیرند.
- ❖ - زمینه را برای چانه زنی ها و مطرح شدن چند اوباش، خاین و دزد و عناصر تاریخ تیر شده که از برکت جهاد سرمایه های بی حسابی برای شان اندوخته اند، میسر ساخته است.
- ❖ - و.....

سعدی بزرگ سالها پیش فرموده بود که: «ده درویش در گلیمی بخشید و دو پادشاه در اقلیمی نگنجد». اکنون که دو پادشاه در یک اقلیم خود را تخته کرده اند، عاقبت این کشور بخیر باد. بخصوص که اخیراً در پهلوی دو معضله لاینحل ماندن صلح و موجودیت دو رئیس جمهور، یک مصیبت جهانی بنام ویروس کرونا نیز دامنگیر جهان بشریت گردیده است.

سوال اینجاست که با وجود اینهمه نفاق و شقاق رهبران دولتی، کشور بیچاره و از هر لحاظ پسمانده و فقیر ما با این فاجعه بشری که بزرگترین کشورها را در مانده ساخته، چگونه مبارزه خواهد کرد؟

*** **

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

اینک باز هم اول شدیم!

Rayab_hr_۱۷_baaz_ham_shokr_awal_shodem.pdf